

1 Stenen slår smut
på det danske vand
smidt af en legende hånd.
Ringene rammer et andet land.
Danmark, din skaberånd
går som vinden mod øst,
går som solen mod vest
og over Atlanten!

2 Forårets træ.
Se, det åbner sig
under den givende sol.
Kæreste, Danmark, det håber
jeg alt gør fra pol til pol:
Mod en fredelig tid
mellem brun, gul og hvid
hvor farverne blandes!

3 Larven i trækronen
spinder sig
ind i et silkevidt skjul.
Hvem skulle tro, den befinder sig
snart som en sommerfugl.
Hele livets natur
går fra mol imod dur
og over forstanden!

4 Nu slår et sus
af en stæreflok
ned over naboens træ.
Træet, der ofte gav pærer nok
både til folk og fæ,
bærer stære på træk,
der slår ned og slår væk
som bølger ved stranden!

5 Danmark, idag
når jeg ser på dig,
vågner mit hjerte igen
fuldt som kokonen, der åbner
sig helt ud iverdenen,
siger larven farvel,
springer ud af sig selv
og bliver en anden!

6 Danmark, idag
brydes grænser ned
mod et Europa i fred.
Grænser du ikke kan standse ved.
Hele din jord er med.
Denne levende jord
hvor syd, vest, øst og nord
er tæt på hinanden!

7 Stenen slår smut
på et verdensvand
smidt af en levende hånd.
Ringene rammer et verdensland,
derfra hvor stenen kom,
går som søstre mod øst,
går som brødre mod vest,
mens bølgerne danser!